

LELLES CYKELTUR

- Jane Trygg-Kaipainen -

Våren hade kommit till staden Djurholm. Livet i staden gick sin gång lugnt och skönt, och allt var så bra som det bara kunde vara.

Familjen Loman hade en jätteglad unge. Lelle hade fått en splitterny cykel och cykelhjälm. Cykeln var metallblå och den hade all utrustning en lopojske bara kunde önska sig. Mamma hade justerat remmarna på hjälmen så att den passade precis när Lelle hade värmössan på.

Sen skrattade mamma litet när hon tittade på sin lyckliga unge. Hon hade en cykel-skolning för Lelle. Hon visade hur man bromsar och var man får cykla: på cykelvägen förstås. Det visste ju Lelle redan från förr. Mamma påminde också pojken om att cyklister alltid tar hänsyn till folk som går till fots. Lelle lovade mamma lydigt att komma ihåg allt.

Det här hade alltså hänt i går. Nu ville Lelle så gärna gå ut och cykla med sin fina cykel. Kanske kunde han till och med åka ner till leparken. Han ville visa sin nya cykel för kompisarna. Men mamma jobbade och pappa hade något viktigt för sig. De hade sagt till Lelle att vänta. De skulle ta en liten cykeltur tillsammans senare på eftermiddagen. Lelle lekte på gården och tittade på sin fina cykel.

Lelle fick inte lämna gården ensam men det var som om cykeln hade talat till Lelle.

- Vi ska ta ett litet åk, lät det i Lelles huvud. Lelle tänkte då: - Jag övade med mamma i går. Hon visade mig hur man kör och hur man bromsar. Och självklart tar jag hjälmen på. Mamma och pappa behöver inte veta om min cykeltur. Mamma kommer säkert hem strax och pappa får sitt arbete gjort. De kommer snart efter mig.

Så kunde Lelle inte längre motstå idén utan han gick in och hämtade hjälmen och nyckeln. Han fäste hjälmen så som mamma hade visat och öppnade låset med nyckeln. Det kändes litet pirrigt i magen, men Lelle tog sin cykel, satte sig på sadeln och började sin åktur. - Allt går ju så bra, tänkte han. Jag cyklar riktigt sakta. Snart får kompisarna se vilken fin cykel jag har!

Plötsligt såg Lelle en gammal farbror framför sig. Det var farbror Järv som var på väg till biblioteket. Lelle använde ringklockan så som mamma hade sagt. Farbror Järv hade gått i sina egna tankar och blev skrämmd när han hörde ringklockan. Där stod han nästan mitt framför Lelle! Det var nära ögat, men Lelle lyckades köra förbi farbror Järv.

Lelle skämdes litet och han tittade bakom sig för att se hur det gick för farbror Järv. När Lelles ögon träffade cykelvägen igen var han nära att köra omkull fru Trana som rastade sin lilla råtta. Fru Trana höll i kopplet på ena sidan cykelvägen medan råttan sprang på andra sidan.

- Akta er! tjöt Lelle då han förstod faran. Lelle cyklade så hastigt att han inte hann bromsa. Fru Trana var snabb. Hon tog ett par jättesteg över cykelvägen och lyckades på så sätt rädda alla tre.

Lelle stannade inte för att lyssna på fru Trana. Cykelturen kändes inte längre som en bra idé. - Om jag bara hade väntat på mamma och pappa! tänkte han. - Men snart är jag framme vid lekparken. Där väntar jag på mamma och pappa.

I lekparken spelade några ungar fotboll. Strax innan Lelle var där flög fotbollen över buskarna och Rufus Björnsson rusade fram efter den. Lelle hade inte tid att bromsa. Han föll omkull med sin cykel och landade på marken. Det gjorde ont i knäet och armbågen. Rufus kom genast till Lelles hjälp.

- Mamma! Mamma! Kom fort! ropade Rufus.

Mamma Björnsson kom och tröstade Lelle. Hon torkade bort blodet och satte ett stort plåster på knät.

- Min nya cykel... sade Lelle tyst.

- Din cykel är i skick. Bara ett par små skråmor, sade Rufus.

- Vilken tur att du hade hjälmen stadigt på, tillade mamma Björnsson vänligt. - Annars hade du slagit ditt huvud.

Pappa Loman hade också kommit fram till olycksplatsen. Han hade märkt att Lelle inte var på gården och cykeln var borta. Pappa hade gissat att Lelle hade cyklat till lekparken. Pappa kände sig lättad över att det inte hade hänt något värre med Lelle. Pappa tackade först Rufus och sedan Rufus mamma. Sen tog han Lelle åt sidan och talade med honom. Lelle förstod att han hade gjort fel. - Förlåt pappa. Jag kommer alltid att följa våra gemensamma regler i fortsättningen. Pappa förlät honom och de cyklade lugnt och tryggt hem.

